

หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 60–62

31 พฤษภาคม–6 มิถุนายน

เอมิลี ริชาร์ด มี “บางสิ่งจะพูด” อย่างไร

เอมิลี ริชาร์ดก้าวขึ้นสู่แท่นพูดแคบๆ ในการประชุม National Woman Suffrage Association (สมาคมเพื่อสิทธิในการลงคะแนนของสตรีแห่งชาติ) ในวอชิงตัน ดี.ซี. เมืองหลวงของสหรัฐอเมริกา เธอรู้ว่านี่เป็นประสบการณ์หนึ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเธอ ปีนี้คือปี 1889 และหัวข้อสิทธิในการออกเสียงของผู้หญิงในยุทธศาสตร์และการสมรสซ้อนกำลังเป็นที่ถกเถียงกันอย่างดุเดือด แม้ว่าเอมิลีจะรู้สึกกังวล แต่เธอก็พร้อมที่จะพูดในนามของบ้านเกิด เพศ และศาสนาของเธอ

อ้างอิง

1. Orson F. Whitney, *History of Utah*, (1904), 4:605.
2. ใน Orson F. Whitney, *History of Utah*, 4:605.
3. ใน *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women*, ed. Jennifer Reeder and Kate Holbrook (2017), xxii–xxiii.

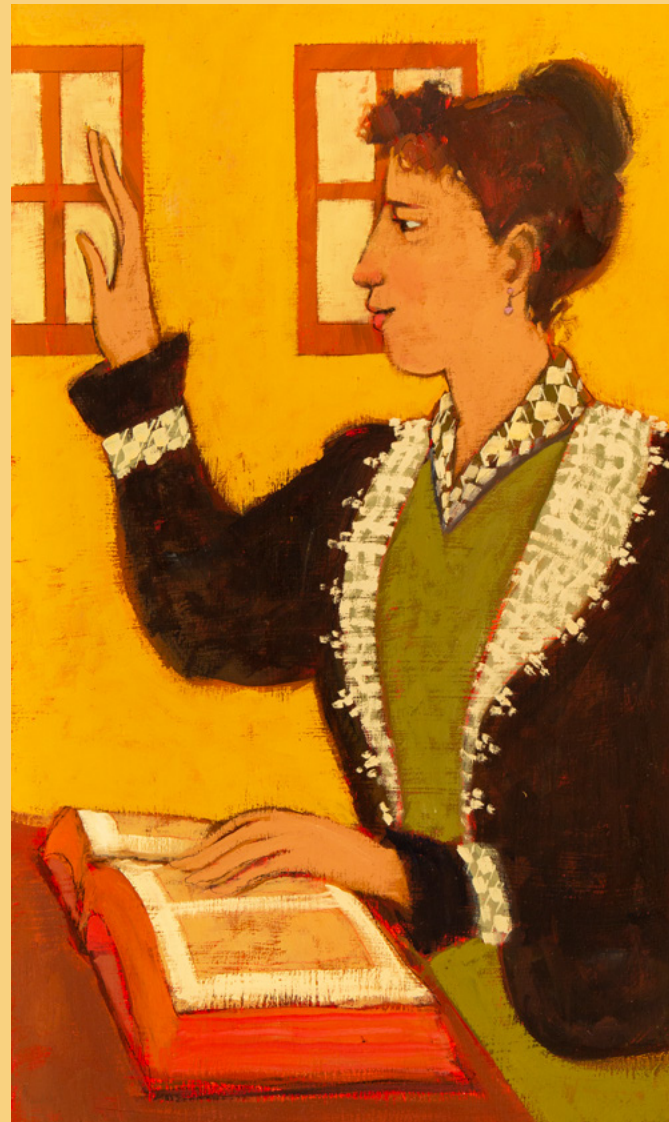
แหล่งข่าวรายหนึ่งกล่าวว่า “มีความกลัวว่าสตรีจากยุทธศาสตร์จะไม่สามารถส่งเสียงให้ได้ยินไปทั่วห้องโถงได้—ซึ่งผู้พูดคนอื่นๆ ก็ล้มเหลวในเรื่องนี้—แต่ผู้ร่วมงานรู้สึกประหลาดใจและยินดีที่สามารถได้ยินเสียงของเธอได้ชัดเจน เสียงที่ก้องกังวานของเธอดังทะลุไปถึงช่องที่ไกลที่สุดของอาคารและสุนทรพจน์ของเธอเป็นชัยชนะที่แท้จริง”¹

แม้จะไม่มีบันทึกว่าเอมิลีพูดอะไรในวันนั้น แต่นักข่าวคนหนึ่งรายงานว่าเธอพูดอยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง เธอให้ “การนำเสนอทางวิชาการที่เป็นระเบียบ” ซึ่งนำเสนอข้อเท็จจริงและความคิดที่ “ลดอกคิตลิง” นักข่าวกล่าวต่อไปว่าคำพูดของเอมิลีมี “จิตวิญญาณที่อ่อนโยน” ซึ่งทำให้หัวใจหลายคนอ่อนลงในวันนั้นต่อดินแดนยูทาห์²

อย่างไรก็ตามเอมิลีไม่ใช่นักพูดที่มีทักษะความสามารถ เธอจำได้ว่าเอลิซา อาร์. สโนว์ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญในช่วงเวลานั้นเคยให้คำแนะนำกับเธออย่างไร: “ครั้งแรกที่ [ซิส-

เตอร์สโนว์] ขอให้ฉันพูดในที่ประชุม ดิฉันทำไม่ได้ และเธอก็พูดว่า “ไม่เป็นไร แต่เมื่อขอให้คุณพูดอีกครั้ง ลองพยายามมีอะไรจะพูดสักอย่าง”³

เอมิลีนำเอาคำแนะนำนี้มาปฏิบัติและแน่ใจว่าเธอพร้อมที่จะพูดในยามจำเป็น เราต้องพร้อมตลอดเวลาที่จะ “อ้าปาก [ของเรา]” และประกาศพระวจนะของพระเจ้าดังเช่นเอมิลี ริชาร์ด (หลักคำสอนและพันธสัญญา 60:2)

ภาพประกอบโดย แคทริน ปีเตอร์สัน